

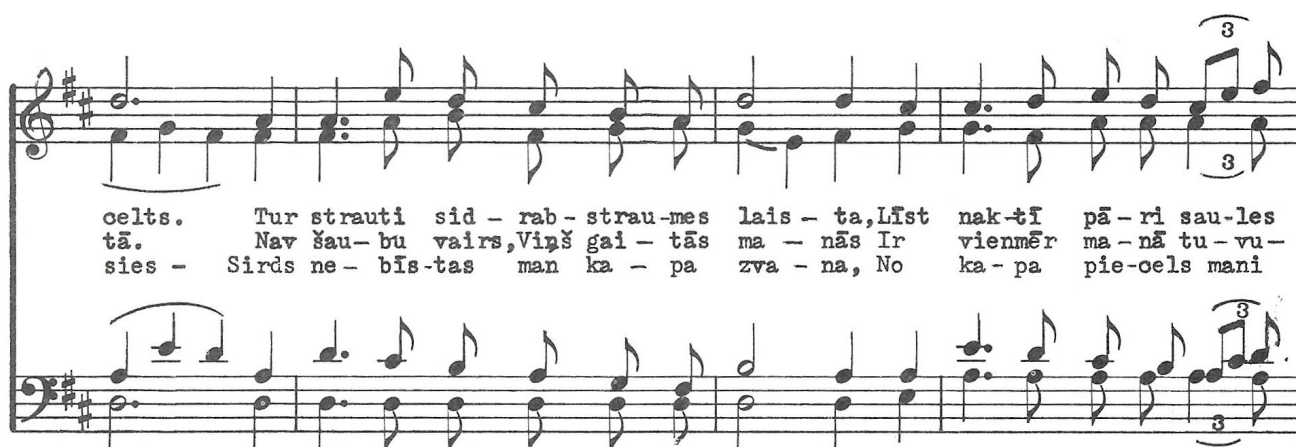
Man mājoklis ir vietā skaistā

E. Vankina

K. Līdaks

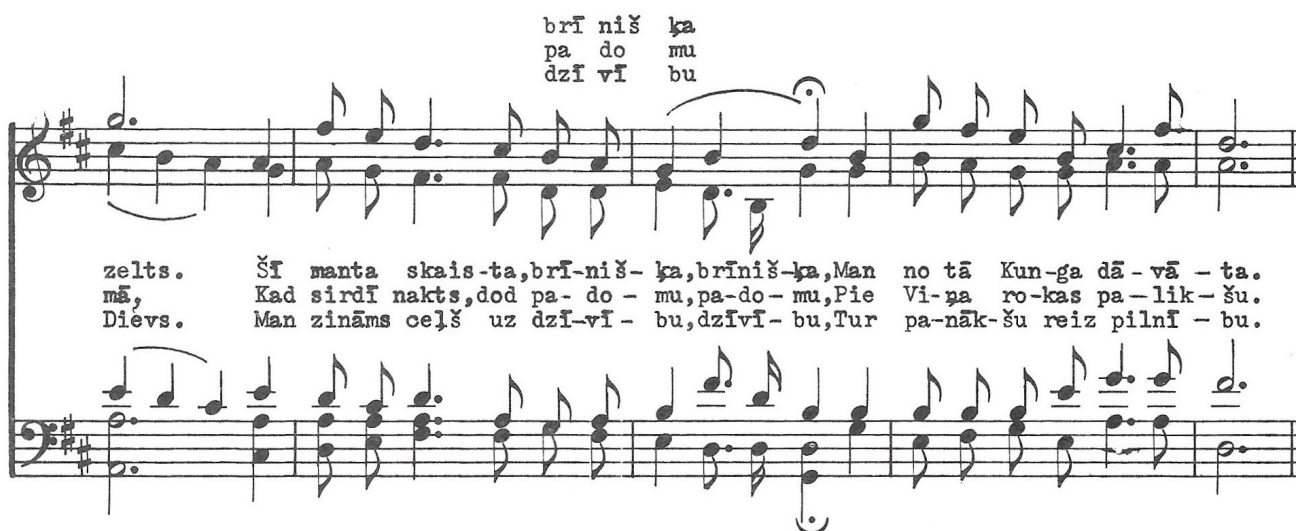

1. Man mā-jok-lis ir vie-tā skais-tā Uz gai-šā sau-les kal-na
 2. Es sla-vē-šu bez mi-tē-ša-nās To, kas par ma-ni gā-dā
 3. Un kad reiz beig-sies gai-ta ma-na Un dzī-ves vār-ti aiz-vēr-

celts. Tur strauti sid-rab-strau-mes lais-ta, Līst nak-tī pā-ri sau-les
 tā. Nav šau-bu vairs, Viņš gai-tās ma-nās Ir vienmēr ma-nā tu-vu-
 sies - Sirds ne-bīs-tas man ka-pa zva-na, No ka-pa pie-oels mani

brī niš ka
 pa do mu
 dzī vī bu

zelts. Šī manta skais-ta, brī-niš-ka, brīniš-ka, Man no tā Kun-ga dā-vā-ta.
 mā, Kad sirdī nakts, dod pa-do-mu, pa-do-mu, Pie Vi-ņa ro-kas pa-lik-šu.
 Dievs. Man zināms ceļš uz dzī-vī-bu, dzī-vī-bu, Tur pa-nāk-šu reiz pilnī-bu.